Wprowadzenie do .NET

Instrukcja ćwiczenia labolatoryjnego

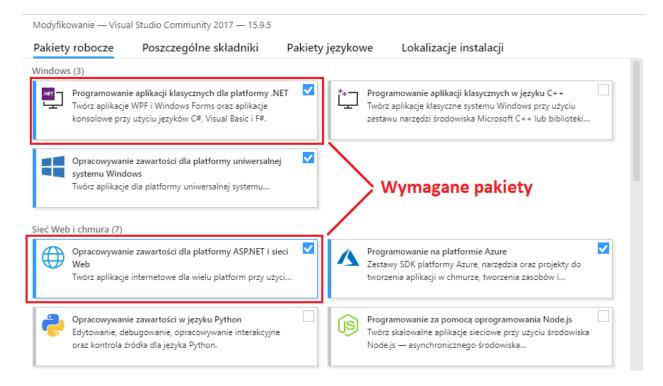
Temat: Wstęp do technologii ASP.NET Core oraz SignalR

1. Opis ćwiczenia

Celem ćwiczenia jest stworzenie aplikacji webowej – czatu, pozwalającego na tekstową komunikację w czasie rzeczywistym z innymi użytkownikami. Komunikator ma działać w architekturze klient-serwer. Klient czatu został już stworzony za pomocą biblioteki ReactJS i nie jest przedmiotem ćwiczenia. Do stworzenia części serwerowej należy wykorzystać: język C#, platformę ASP.NET Core oraz bibliotekę SignalR.

2. Wymagania do zrealizowania ćwiczenia

- Zainstalowane .NET Core SDK wersja 2.2 (https://dotnet.microsoft.com/download)
- Zalecane IDE Visual Studio lub Visual Studio Code.
- Postman (lub inna aplikacja do przetestowania API)
- Zainstalowane środowisko Node.JS (https://nodejs.org/en/)
- Zainstalowane pakiety ze zdjęcia:

3. Przygotowanie do realizacji ćwiczenia

Należy pobrać paczkę znajdującą się pod adresem https://github.com/slapadominik/ChatNET. Zawiera ona katalogi:

Chat.client - kod źródłowy klienta czatu

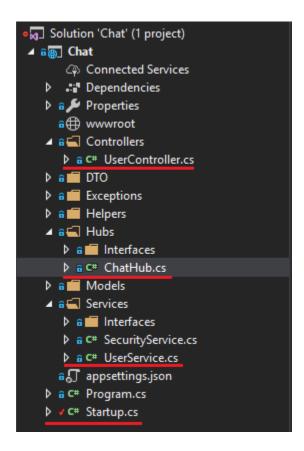
Chat - przygotowany projekt z częścią kodu serwera, który trzeba będzie uzupełnić.

Aby rozpocząć zadania należy przejść do folderu *Chat/Chat* i uruchomić plik projektu (*Chat.csproj*) za pomocą programu Visual Studio.

4. Zadania

Zad. 0

Zapoznać się z istniejącą strukturą kodu. Klasy, które będą wymagały dodatkowej implementacji, są podkreślone czerwoną linią na poniższym zrzucie ekranu:

Opis katalogów ze względu na odpowiedzialności:

Controllers – zawiera klasy, których zadaniem jest obsługa żądań HTTP. Metody tych klas są konkretnymi akcjami HTTP, które użytkownik może wywołać. Metody są oznaczane atrybutami [HttpPost], [HttpGet("{id}")] w celu określenia typu metody. Kontrolery posiadają zależności do klas z logiką biznesową (Services) oraz do klas DTO.

DTO (ang. Data Transfer Object) – są to anemiczne klasy (zawierają same property, bez metod) służące tylko jako środek komunikacyjny ze światem zewnętrznym. Służą jako struktura danych wejściowych/wyjściowych w metodach klas Controllers oraz Hubs.

Hubs – klasy z tego katalogu służą do obsługi funkcjonalności w czasie rzeczywistym. Dziedziczą po klasie Hub pochodzącej z biblioteki Microsoft. AspNetCore. SignalR.

Services – klasy zawierające logikę biznesową aplikacji (np. tworzenie użytkowników, usuwanie użytkowników, reguły uwierzytelniania/autoryzacji).

Klasa *Startup* – klasę tę dostajemy od razu podczas tworzenia projektu w ASP.NET Core (info - https://docs.microsoft.com/en-us/aspnet/core/fundamentals/startup?view=aspnetcore-2.2). Zawiera ona dwie, główne metody publiczne:

public void ConfigureServices(IServiceCollection services)

metoda ta służy do ustalenia konfiguracji w naszej aplikacji (np. konfiguracja sposobu uwierzytelniania, konfiguracja połączenia z bazą danych) oraz do dodawania klas do wbudowanego w ASP.NET Core tzw. kontenera zależności (realizującego wzorzec **Dependency Injection** – więcej na ten temat https://docs.microsoft.com/en-us/aspnet/core/fundamentals/dependency-injection?view=aspnetcore-2.2) Tutaj kolejność dodawania klas konfiguracyjnych nie ma znaczenia.

oraz

public void Configure(IApplicationBuilder app, IHostingEnvironment env) metoda ta służy do określenia jak aplikacja powinna reagować na przychodzące żądania (np. żądania HTTP lub WebSocket) tworząc tzw. **middleware. Tutaj** kolejność wywoływania metod ma znaczenie!

Zad. 1

Obsługa tworzenia użytkownika w aplikacji. Tworzenie użytkownika będzie realizowane za pomocą zapytania HTTP typu POST. Zostaną wykorzystane dwie klasy: *UserController* oraz *UserService*.

```
public class UserService : IUserService
{
    private static List<User> _users = new List<User>();
    private readonly IDictionary<string, string> _connectedChatUsers;
    private readonly ISecurityService _securityService;

public UserService(ISecurityService securityService)
{
    __connectedChatUsers = new Dictionary<string, string>();
    __securityService = securityService;
}
```

Klasa *UserService* posiada pola:

_users - statyczna lista, w której będą przetrzymywani wszyscy użytkownicy aplikacji.

_connectedChatUsers — słownik, gdzie kluczem jest identyfkator połączenia WebSocket, a wartością nazwa użytkownika. Reprezentuje on użytkowników aktualnie połączych z czatem.

_secuirtyService – klasa zawierająca obsługę uwierzytelnienia, a konkretnie tworzenie JWT Tokenu oraz serializacja Tokenu do łańcucha znakowego (string).

Należy zaimplementować metodę *CreateUser* w następujący sposób:

```
public User CreateUser(string username)
{
    if (_users.SingleOrDefault(x => x.Username == username) != null)
    {
        throw new UsernameIsTakenException($"User {username} already exists.");
    }

    var user = new User { Id = Guid.NewGuid(), Username = username };
    _users.Add(user);

    var token = _securityService.CreateToken(username);
    user.Token = _securityService.WriteToken(token);

    return user;
}
```

Po zaimplementowaniu dodawania użytkownika w *UserService* należy przejść do klasy *UserController*, w której będziemy obsługiwać żądnie HTTP typu POST. Przyjmujemy, że klient chcąc zalogować się do chatu, musi utworzyć użytkownika z unikalną nazwą użytkownika w systemie. Tworząc takiego użytkownika przesyła jedynie nazwę, którą będzie identyfikował się podczas rozmowy przez komunikator. Przyjmujemy więc z ciała zapytania HTTP dopasowany, zserializowany obiekt typu UserCredentials, zawierający nazwę użytkownika.

Należy dodać następujący kod do klasy *UserController*:

```
[Route("api/[controller]")]
[ApiController]
public class UserController : ControllerBase
{
    private readonly IUserService _userService;
    public UserController(IUserService userService)
    {
        _userService = userService;
    }

[HttpPost]
public ActionResult<User> CreateUser([FromBody] UserCredentials userCredentials)
    {
        try
        {
            var user = _userService.CreateUser(userCredentials.Username);
            return StatusCode(201, user);
        }
        catch (UsernameIsTakenException ex)
        {
            return StatusCode(409, ex.Message);
        }
    }
}
```

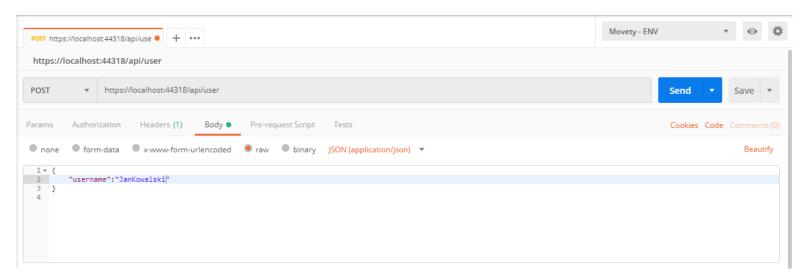
Aby funkcjonalność tworzenia użytkownika działała, w klasie Startup należy skonfigurować routing akcji kontrolera (odwzorowanie adresu URL na konkretną metodę kontrolera) oraz dodać klasę UserService do kontenera zależności:

```
public void ConfigureServices(IServiceCollection services)
            var appSettingsSection =
Configuration.GetSection("AppSettings");
            services.Configure<AppSettings>(appSettingsSection);
            ConfigureAuthentication(services, appSettingsSection);
            services.AddTransient<ISecurityService,</pre>
SecurityService>();
            services.AddCors();
services.AddMvc().SetCompatibilityVersion(CompatibilityVersion.Versi
on_2_1);
            services.AddSingleton<IUserService, UserService>();
        }
public void Configure(IApplicationBuilder app, IHostingEnvironment
env)
        {
            if (env.IsDevelopment())
            {
                app.UseDeveloperExceptionPage();
            }
            else
            {
                app.UseHsts();
            }
            app.UseCors(x => x
                .AllowCredentials()
                .AllowAnyOrigin()
                .AllowAnyMethod()
                .AllowAnyHeader());
            app.UseAuthentication();
            app.UseMvc();
        }
```

Teraz możemy uruchomić aplikację na lokalnym serwerze webowym IIS Express:

I przetestować funkcjonalność tworzenia użytkownika za pomocą Postmana:

Należy wybrać typ zapytania POST oraz wpisać adres URL: https://localhost:PORT/api/user

Zmienić PORT na taki, na jakim została uruchomiana aplikacja.

W sekcji body należy zaznaczyć opcję raw JSON i wpisać strukturę:

```
{
    "username":"JanKowalski"
}
```

Jest to zserializowany w postaci JSON odpowiednik klasy UserCredentials.

Przykładowa odpowiedź na zrzucie ekranu.

Zad. 2

Kolejna część to dodanie funkcjnonalności czatu, działających w czasie rzeczywistym. Zajmiemy się implementacją klasy *ChatHub* oraz metod z klasy *UserService*.

Zacznijmy od klasy UserService. Mamy do zaimplementowania 4 metody:

```
public void DeleteUser(string username) - usuwa użytkownika z
użytkowników aplikacji
public void JoinChat(string connectionId, string username) - dodaje
użytkownika do aktualnie połączonych z czatem użytkowników
public void LeaveChat(string connectionId) - usuwa użytkownika z
aktualnie połączonych z czatem użytkowników
public IEnumerable<string> GetConnectedUsers() - pobiera aktualnie
```

Przykładowa implementacja:

połączonych użytkowników

```
public void DeleteUser(string username)
  {
     var user = Users.SingleOrDefault(x => x.Username ==
     username);
      if ( user == null)
          throw new UserNotFoundException($"User {username}
            found.");
     not
      Users.Remove(user);
  }
  public void JoinChat(string connectionId, string username)
      if (_connectedChatUsers.ContainsKey(connectionId))
     throw new InvalidOperationException($"User {username}
     connected with id {connectionId} is connected to chat.");
      }
      connectedChatUsers.Add(connectionId, username);
  }
```

```
public void LeaveChat(string connectionId)
{
    if (!_connectedChatUsers.ContainsKey(connectionId))
     {
        throw new InvalidOperationException($"Connection with id
        {connectionId} isn't connected to chat.");
      }
      _connectedChatUsers.Remove(connectionId);
}

public IEnumerable<string> GetConnectedUsers()
{
    return _connectedChatUsers.Values;
}
```

Logika zawarta w tym kodzie będzie potrzebna do powiadamiania użytkowników, kto dołączył do czatu, kto z niego wyszedł oraz ilu aktualnie użytkowników online na czacie.

Należy wykorzystać metody z UserService w klasie ChatHub. W tej klasie są do zaimplementowania 3 metody:

```
public Task SendMessage(GeneralMessage msg) - rozsyłanie wiadomości,
która przyszła od jednego użytkownika, do reszty użytkowników
```

public override async Task OnConnectedAsync() - metoda uruchamiana raz dla danego klienta, podczas nawiązania połączenia z nowym klientem

public override async Task OnDisconnectedAsync(Exception exception)
- metoda uruchamiana raz dla danego klienta, podczas zakończenia
połączenia z klientem

Przykładowa implementacja:

```
public override async Task OnConnectedAsync()
{
    var username = Context.User?.Identity?.Name;

    try
    {
        var connectedUsers = _userService.GetConnectedUsers();
        await Clients.Caller.SetConnectedUsers(connectedUsers);
        _userService.JoinChat(Context.ConnectionId, username);
```

```
await Clients.All.UserJoined(username);
     }
     catch (InvalidOperationException ex)
          Console.WriteLine($"Error: {ex.Message}");
     }
  }
public override async Task OnDisconnectedAsync(Exception exception)
     var username = Context.User?.Identity?.Name;
     try
     {
          _userService.LeaveChat(Context.ConnectionId);
          _userService.DeleteUser(username);
          await Clients.All.UserLeft(username);
     }
     catch (UserNotFoundException ex)
          Console.WriteLine($"Error: {ex.Message}");
     }
  }
  public async Task SendMessage(GeneralMessage msg)
     await Clients.All.MessageAdded(msg);
  }
```

Aby funkcjonalności czatu działały, w klasie Startup należy skonfigurować routing akcji Hub'u (odwzorowanie adresu URL na konkretną metodę Hub'u).

W klasie *Startup* dodać:

```
public void ConfigureServices(IServiceCollection services)
{
    var appSettingsSection =
        Configuration.GetSection("AppSettings");
        services.Configure<AppSettings>(appSettingsSection);
        ConfigureAuthentication(services, appSettingsSection);
        services.AddTransient<ISecurityService, SecurityService>();
        services.AddCors();

        services.AddMvc().SetCompatibilityVersion(CompatibilityVersion.
        Version_2_1);
        services.AddSingleton<IUserService, UserService>();
        services.AddSignalR();
```

```
}
```

```
public void Configure(IApplicationBuilder app, IHostingEnvironment
env)
        {
            if (env.IsDevelopment())
            {
                 app.UseDeveloperExceptionPage();
             }
            else
             {
                 app.UseHsts();
             }
            app.UseCors(x \Rightarrow x
                 .AllowCredentials()
                 .AllowAnyOrigin()
                 .AllowAnyMethod()
                 .AllowAnyHeader());
            app.UseAuthentication();
            app.UseSignalR(route =>
            {
                 route.MapHub<ChatHub>("/hubs/chat");
            });
            app.UseMvc();
        }
```

Serwer jest gotowy do działania!

Zad. 3

Mamy gotowy kod serwera, należy go uruchomić. Przetestujemy serwer czatu na kliencie z materiałów. Do odpowiedniego działania klienta musimy podmienić adres serwera, który przed chwilą uruchomiliśmy. Należy skopiować adres serwera w postaci:

https://localhost:PORT

i wkleić pomiędzy apostrofy do pliku o ścieżce Chat.client/src/constants.js.

Aby uruchomić klienta należy przejść do folderu *Chat.client*, otworzyć konsolę w tym katalogu i wpisać polecenie do konsoli:

npm install

Polecenie to instaluje niezbędne paczki do uruchomienia klienta. Po instalacji należy wpisać do konsoli polecenie:

npm start

Po uruchomieniu środowiska powinna automatycznie otworzyć się przeglądarka pod adresem:

http://localhost:3000/login

Należy wpisać login użytkownika i kliknąć przycisk "Send", jeśli wykonaliśmy wszystkie kroki poprawnie to użytkownik powinen zostać stworzony, a w oknie przeglądarki powinen pojawić się interfejs czatu z możliwością pisania na nim. Możemy otworzyć nowa kartę w przeglądarce, wejść pod adres

http://localhost:3000/login

utworzyć użytkownika z inną nazwą i ze sobą pisać.

